

A színhagyományozás egyik legújabb kori magyar példája – avagy érintkezés nem „membránon keresztül”

DARÓCZI GABRIELLA

ELTE Tanító- és Óvóképző Kar, Budapest

daroczi.gabriella@tok.elte.hu

Az előadásban azt vizsgálom meg, hogy milyen eljárásokkal, technikákkal válik élővé egy ősi irodalmi forma a kisgyermek és szülei interakciójában kiépülő játékhelyzetekben. Az előadás anyagát jelentő játékhelyzetek Magyarországon, s már határainkon túl is, a magyar ajkú területeken a Nemzetközi Forrai Katalin-díjas zenepedagógus, Gróh Ilona kezdeményezésére létrejött Ringató-mozgalom szervezésében váltak ismertté. A mozgalom célja az, hogy gyermek és szülő bonthatatlan kapcsolatának átesztétizálásával váljanak a szereplők valójában zenei és irodalmi élmények létrehozóivá. E játékhelyzetekben a játék motivátoraiként és fenntartóiként kulcsszerepe van a játékmestereknek, azaz a foglalkozásokat hangszeres játékkal, énekkel, játékos mozdulatokkal építő foglalkozásvezetőknek. Technikájuk, eljárásaik által a mondókabeszéd hatása megsokszorozódó erővel hat gyermekekre, felnőttekre egyaránt a különféle pszichikus modalitások intermedialitásának köszönhetően. Elemel a konkrétól, és az „itt és most” helyzetében kínálja fel a fikció autonóm világát létrehozóinak.

Kulcsszavak: mondóka, komplex játékhelyzet, koordináció, befolyásolás, artikulált önkifejezés